

Tako živimo ...

Verjamem v svet miru

Kheder

V naši državi mladi naših let niso nikoli spoznali miru, saj smo se rodili in odraščali v času vojne.

V srcih mnogih izmed njih ni upanja v boljši svet.

A jaz mislim, da je svet, združen v miru, mogoč, ne glede na medije, ki nam govorijo drugače.

Verjamem, ker sem to videl v prizadevanjih tisočih otrok, mladih in odraslih, ki že dolgo živijo s tem namenom.

Spominjam se obdobja, ko so bili nekateri kar brez razloga jezni name.

V svojih molitvah sem te ljudi zaupal Bogu in si vedno znova izmišljal dejanja ljubezni, da bi začutili, da nimam nič proti njim:

majhno darilo, telefonski klic, obisk pri nekom izmed njim doma ...

Čez nekaj časa so se spet začeli z mano pogovarjati, me vsakodnevno pozdravljati in se z mano družiti.

Prepričan sem, da se bo svet spremenil samo toliko, kot se bo spremenil v sebi vsak izmed nas.

<http://www.gibanjefokolarov.si>

BESEDA ŽIVLJENJA | 09

»Če hoče kdo iti za menoj, naj se odpove sebi in vzame svoj križ ter hodi za menoj.«

(Mt 8, 34)

Jezus se pripravlja na pot v Jeruzalem. Zanj se približuje zadnji del njegovega življenja.

Učencem, ki so mu hoteli slediti, je dejal naslednje besede:

»Če hoče kdo iti za menoj, ...«

Slediti Jezusu je precej zahtevno. Pomeni deliti njegovo življenje in njegovo isto usodo: neuspeh in sovraštvo ter celo smrt, kljub temu da pri tem ne bo manjkalo veselja in navdušenja.

A kako slediti Jezusu?

Prvi korak je, da se oddaljimo od sebičnega načina mišljenja.

To je bil korak, za katerega je Jezus prosil Petra, ko mu je ta očital, da naj razmišlja po človeško in ne po božje. Tudi mi včasih, tako kot Peter, hočemo uveljaviti sebe na sebičen način.

Odpovedati se sebi pomeni vstopiti v božji način razmišljanja, tako, kar nam je Jezus pokazal s svojim načinom delovanja.

“Da bi šel za Jezusom, se trudim narediti prvi korak do tistih, ki to najbolj potrebujejo.”

To je logika zrna žita, ki mora umreti, da obrodi sadove, kar pomeni najti več veselja v dajanju kot v prejemanju in dati svoje življenje za ljubezen ...

Na kratko to pomeni, da vsak sprejme svoj križ, oz. različne težave, s katerimi se srečujemo. Pri tem pa se zavedamo, da ga ne nosimo sami, saj nam ga pomaga nositi Jezus.

Tako hodimo za Jezusom in postanemo njegovi pravi učenci.

V vsaki bolečini bomo našli moč, saj bomo v njej prepoznali Jezusa.

“Vsaka ovira lahko tako postane odskočna deska.”